

РЕШЕНИЕ

№ 1453

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1036** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

Делото е образувано по жалба на К. В. С., чрез адвокат Н. срещу Решение № 2153-21-6 от 12.01.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН]/26.10.2020 г. от 26.10.2020 г. на длъжностно лице по ПО като неоснователна.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност, неправилност на акта, постановен в противоречие с материално правните разпоредби. Счита, че са налице всички изискуеми предпоставки за зачитане на спорния трудов стаж, положен от него за периода 20.05.1977 г. – 11.01.1999 г. на длъжност „шофьор“, „началник“ и „механик“ в СМА „Метални конструкции“ – С. АД. Искането до съда е за отмяна на процесното решение. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адвокат Н., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът, чрез юрк. М. оспорва жалбата, като неоснователна по съображенията изложени в мотивите на решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С процесното решение от 12.01.2021 г. административният орган е приел, че не са

налице предпоставките за категоризиране на труда, положен от С. в СМА Метални Конструкции, като втора категория труд по смисъла на т. 66е от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП/, тъй като местоположението на СМА [фирма] не попада на територията на посочените площадки Б. и К..

Със заявление от 02.09.2020 г. С. е поискал отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ по реда на чл. 68 от КСО. Към датата на подаване на заявлението жалбоподателят е имал навършени 64 години, 11 месеца и 28 дни.

Приложени са удостоверения обр. УП – 3 № 01/16.11.2020 г. и обр. УП-30 с изх. № 26 от 20.02.2001 г., издадени от СМА [фирма], като от последното е било установено, че претендиращият стаж за периода от 20.05.1977 г. до 11.01.1999 г. е положен на длъжността „шофьор“, „началник“ и „механик автотранспорт“. В него е отбелязано, че положеният труд е втора категория на основание т. 66е от ПКТП (отм.).

С обжалваното по административен ред разпореждане е отказано отпускането на пенсия за ОСВ на С. по съображения, че местонахождението на СМА Метални конструкции не е на територията на площадки Б. и К. на фирма К. АД, поради което и стажът му като шофьор и портиер в СМА Метални конструкции се зачита от трета категория труд.

В писмо от 25.10.2021 г. /л. 239/, издадено от К. АД, са изброени заводите, цеховете, дирекциите и другите структурни единици, на територията на площадка кв. Б.. В писмото е посочено, че предприятие СМА Метални конструкции не е попадало в организационната структура на фирма К..

Приложени са доказателства за компетентност на органа, издал атакуваното по административен ред разпореждане.

С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото по молба на жалбоподателя е назначена Съдебно счетоводна експертиза, която съдът кредитира, доколкото експертът е отговорил на поставените му задачи. Експертът е установил, че във ведомостите за процесните периоди от 1982 до 1999 г. не са посочени в отделна графа за внасяне на осигурителни вноски за втора категория труд. Има посочени суми за начислени обезщетения за болничен отпуск, от който е установил, че са внасяни вноски за заеманите от жалбоподателя длъжности. В трудовото досие на С. е констатирал, че е приложено съглашение от 04.01.1993 г. с което е направено изменение на трудов договор за заплащане на условия на труд. Заключил е, че съгласно описа на НОИ – ТП С. град (за процесните периоди) е на основание зачитане на ПКТП – т. 66е. На следващата му поставена задача вещото лице е отговорило, че от разчетните ведомости за заплати за периода 1982 г. до 1999 г. е установил, че на С. са начислявани парични обезщетения за положен труд при вредни условия. Сумите са начислявани съобразно отработените месечни дни, които са от 20 лв. до 30 лв.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО, като с него е потвърдено разпореждането от 26.10.2020 г., издадено от служител на ПО, компетентна съгл. чл. 98, ал.1, т. 1 и с оглед представената заповед от 04.12.2018 г. /л. 218/. При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

По отношение на материалната законосъобразност на атакувания административен акт:

Спорът между страните се отнася до местонахождението на СМА Метални конструкции, респ. до труда, положен на длъжностите „шофьор“, „началник“ и

„механик автотранспорт“ в това предприятие, съобразно т. 66е от ПКТП /отм./.

Текстът на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО изисква наличие на 15 години осигурителен стаж при условията на втора категория труд.

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 2 от НПОС от 01 януари 2000 г. трудовият стаж, положен до 31 декември 1999 г. при специфичните условия на т. 66а-66к по отменения с чл. 1 от Постановление № 75 на Министерски съвет от 1998 г. Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране (обн. ДВ, бр. 39 от 1998 г.; изм., бр. 123 от 1998 г.), се счита за осигурителен стаж по т. 66г, 66е, 66з и 66и - от втора категория.

Жалбоподателят твърди, че през посочения период е полагал труд от втора категория при условията на т. 66е от ПКТП (отм.).

Относитими към спорните правоотношения са записите на цитираната норма в следните ѝ части: "Работещите във фирма "К." (площадки Б. и К.)... и работещите в други фирми, предприятия, звена и поделения, чието местонахождение е на територията на посочените площадки"

Съгласно посочената разпоредба, от втора категория е трудът на работещите във фирма „К.“ (площадки Б. и К.), фирма „Н.“ (на площадката в град „Б.“), фирма „С.“ (площадка П.), фирма „О.“ – К. (площадка О. – К.), К. „Д. Б.“ (площадка К.-П.), фирма „Олово и цнк“ (площадка К. П.), Института по цветна металургия (площадка К. – П.), Т. „Г. Д.“ – С. (площадка Т. „Г. Д. – С.), фирма „М.“ (на посочените площадки) до генерален директор включително бе посочените в раздели I и II. От същите права на основание т. 66е от ПКТП /отм./ се ползват и работещите в други фирми, предприятия, звена и поделения, чието местонахождение е на територията на посочените площадки.

Безспорно в съдебната практика на ВАС е прието, че при тълкуването на материалноправната норма на т. 66е, изр. 2 от ПКТП (отм.) следва да се приеме, че смисълът на употребеното в предл. 1 понятие "площадка" е по-широк от този на понятието "производствена площадка" и затова за площадка по смисъла, вложен в т. 66е ПКТП (отм.), следва да се счита този земен участък, на който е разположена цялостната инфраструктура на изброените в тази разпоредба фирми.

От доказателствата приложени по делото обаче не се установява процесното предприятие да е част от фирма К., както и обстоятелството да е било разположено на територията на площадка Б.. Видно от писмо от К. АД (стр. 239), е че предприятието СМА Метални конструкции не е попадало в организационната структура на фирма К., като не е сред изброените на площадката на МК К.. Същевременно липсват доказателства в обратен смисъл, а посоченото от процесуалния представител на жалбоподателя обстоятелство, че съгл. заповед № РД-ТД-37 от 07.10.1996 г. седалището и адреса на предприятието са в кв. Б., район К., не води до извод, че СМА Метални конструкции се е намирало на площадка Б. по см. на т. 66е от ПКТП. Не може да се приеме като доказателство за положен труд на площадка К. или Б. на фирма „К.“ и представеното потвърдително писмо от СМА [фирма], видно от което е и че дружеството е с адрес С.[жк], промишлена зона, гара Я.. Това обстоятелство се потвърждава и от проведеня в съдебно заседание от 14.02.2022 г. разпит на вещото лице, където обяснява, че е била лично в предприятието, което се намира в гара Я., Софийска област.

Удостовереното в образец УП-3 обстоятелство, че положеният труд е втора категория на основание т. 66е от ПКТП, подлежи на пълно и главно доказване от страна на жалбоподателя, като същевременно няма други доказателства, които да подкрепят

тази констатация.

Разпоредбата на т. 66е от ПКТП не следва да бъде прилагана разширително, в частност като се приеме, че територията на площадки Б. и К. обхваща цялата [община], респ. целия квартал Б., доколкото ако законодателят бе имал такова намерение, то същото би залегнало изрично в текста на нормата чрез индивидуализиране на самите населени места с техните наименования.

Обстоятелството, че СМА Метални конструкции не е част от фирма К., нито се намира на площадка Б., е изследвано изрично от ВАС в сходно съдебно производство по адм.д. № 15449/2014 г., с което е потвърдено решението на АССГ по адм.д. № 3093/2014 г., като периодът на положен труд от жалбоподателката по въпросното дело в СМА Метални конструкции, обхваща изцяло периода, в който С. е работил като шофьор, началник и механик в същото предприятие. В този смисъл и административният орган следва да се счита обвързан от тази практика като решава сходните случаи по идентичен начин.

За пълнота на мотивите категоризирането на площадките К. и Б. съгл. т. 66е от ПКТП има за цел да обвърже категорията труд именно с характера на трудовата дейност (условията, средата, вредните въздействия върху здравето).

Определянето на категории има за цел от една страна да диференцира по критерии на сложност и на вредно въздействие труда в отделни дейности, и от друга, съобразявайки финансовите възможности на бюджета на общественото осигуряване да определи съответно по-високи размери на пенсиите за изслужено време и старост на лицата, които са били заети в дейности от първа и от втора категория.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ, 7 състав, III – то отделение

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. С., чрез адвокат Н. срещу Решение № 2153-21-6 от 12.01.2021 г. на Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН]/26.10.2020 г. от 26.10.2020 г. на длъжностно лице по ПО.

СЪЖДА К. В. С., [населено място] да заплати на ТП-С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: